

Stirnea

NR. 13
(71)
8 PAG.
20 LEI

SAPTĂMINAL DE INFORMAȚII ȘI OPINII DEMOCRATICE ■ ARAD ■ ANUL III ■ 2 — 8 APRILIE

PREFECTURA CONTRA CONSILIULUI MUNICIPAL ?

Tocmai cînd tot mai mulți cititori ne puneau întrebarea ce se întîmplă cu cazurile semnalate de noi, privind pe deînatîrii de terenuri ale căror atribuiri au fost anulate de Primărie, ca fiind, într-un mod sau altul, contrare cu legea, am aflat un lucru care poate răspunde la întrebare. Nu în sensul dorit, însă. Să facem, pe scurt, puțină istorie recentă. Noul Consiliu Municipal, ales prin votul cetățenilor Aradului, a adoptat două hotărîri: nr. 8/92 și nr. 37/92, prin care erau anulate repartiții de terenuri. Beneficiarii acestor repartiții, aproape în exclusivitate oameni cu oarecare „greutate” în oraș, nu s-au împăcat cu ideea că au rămas fără ceea ce considerau dreptul lor, și au acționat, fiecare în felul său. Unii prin amenințări, alții în justiție iar alții, construind pe terenurile în cauză, ca și cum nimic nu s-ar fi întîmplat.

Pînă la începutul lunii martie a.c. cînd... prefectul județului, domnul Avram Crăciun, acționează în contencios administrativ, la Tribunalul Județean, cele două hotărîri. Pe ce temeieri, vom vedea. Dar mai întîi, trebuie subliniată întîrzierea cu care s-a produs acțiunea. Apoi, se pune întrebarea: cui folosește această acțiune?

Adevărului, sau unor persoane? În ceea ce privește adevărul, să ne amintim că, în privința Hotărîrii 8/92, domnul Ioan Trifa, președintele Tribunalului Județean, acum aproape un an, recunoștea nulitatea hotărîrii care îi dădea dreptul la un teren pe baza unei legi care nu mai acționa. A trimis chiar o scrisoare în acest sens Consiliului Municipal (pe care noi am publicat-o, la acea vreme). Să vedem, acum, ce spune, printre altele motivația acțiunii prefectului: „Chiar dacă deciziile respective s-au bazat pe prevederile Legii 4/1974, în realitate ceea ce s-a hotărît nu este prea departe de limitele stabilite de Legea 50/1991”. Clar, nu? Rămîne, deci, varianta folosului unor persoane. Care? Titularele deciziilor anulate. Printre care se află și un anume domn ANCA TEU, care, măcar de către noi, nu a putut fi depistat. Oare, de ce?

Atît pentru azi. Noi amănunte, săptămîna viitoare.

P.S.: La primul termen, în 30 martie, s-a cerut aminarea cauzei de către Primărie, jurista acesteia fiind „în misiune” la Tribunalul Suprem.

VICTOR APOSTOL

Acuzat de poluarea apelor freactice din zonă,

CICH ARAD SE VA APĂRA ?

Din ultimele informații care ne-au parvenit la redacție se duce o intensă campanie pentru reactivarea combinatului. Împotriva s-au declarat numeroase organizații și organisme ecologice, mass-media și o mare parte a consilierilor municipali.

Se pun următoarele întrebări: Cine își va asuma responsabilitatea? Vor învinge știința și rațiunea? Care este prețul revigorării agriculturii din zonă, al reducerii șomajului — POLUAREA ?

Sînt întrebări dificile la care sînt invitați să răspundă și acuzații!

ADRIAN IOANĂȘ

Mini Maxi

SC-SRL

IEPURAȘUL CU SURPRIZE

Firma „MINI MAXI” va organiza o tombolă cu un premiu în valoare de peste 100.000 lei, reprezentînd un OU DE CIOCOLATĂ de 8 kg. și înălțime de 1,20 m, ou care în interior conține surprize.

Biletul cîștigător a fost introdus în mărfurile de la MINI MAXI.

INCERCAȚI-VĂ NOROCUL ! MERITĂ !

Luni, 5 aprilie, va avea loc prima conferință de presă organizată de Partidul Național Liberal, organizația județeană Arad. După cum s-a mai anunțat în presă, P.N.L. dorește or-

ganizarea regulată de conferințe de presă, în fiecare lună, în prima zi de luni, la sediul partidului, din Bulevardul Revoluției, nr. 71, de la orele 17.

SC GETON-CRUX

COMERȚ GENERAL SRL

str. LUCIAN BLAGA nr. 2-4 tel./fax 0966/17643
prie:

MAGAZINUL UNIVERSAL
„ARADUL”

vă oferă din producție internă și import

ELECTRONICE :

aparate de măsură, digitale import Japonia dischete mici și mari

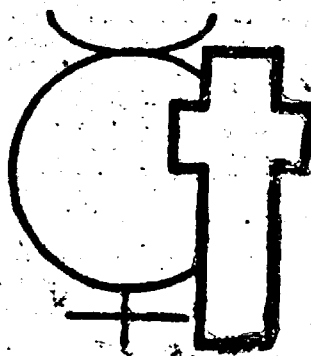
MAXWELL, BASF, TDK,

— ÎNCĂLĂMÎNTE

— Confecții bărbați, femei, copii

— STOFE ȘI TESĂTURI

— Tricotaje femei, bărbați, copii

— COVOARE ȘI MOCHETE

— Mercerie, marochinărie
— Galanterie și lenjerie
— Produse de papetărie
— Jucării

— COSMETICE :

ELEN BETRIX, HENRY
BETRIX, CRISTIAN DIOR,
STREET LIFE,

bijuterii plătute cu aur import Coreea

— ELECTROCASNICE :
KENWOOD, MOULINEX ȘI ZASS.

NOU

Întreaga gamă de unelte

BOSCH

acționate electrice și pneumatic, cu livrare promptă și pe bază de comandă.

ORAR ZILNIC : 8-19 și SÎMBĂTA 9-17

PRIMARUL ARADULUI SE APĂRĂ

CRISTIAN MOISESCU

DOREȘTE

„PACE SUB MĂSLINI”

Conferința de presă anunțată în numărul trecut, organizată de Fundația Județeană din Arad a Revoluției din Decembrie 1989, nu a avut loc vineri, 26 martie, pentru că domnul primar Cristian Moiescu nu s-a aflat în oraș în acea zi. A fost amânată pentru marți, 30 martie, orele 16. Pentru cei care nu mai rețin despre ce este vorba, amintim că Fundația a hotărât convocarea acestei conferințe de presă pentru a-1 da ocazia primarului, membru al său, să aducă argumente și dovezi în sprijinul său, pentru a combate atacurile la care a fost supus în ultimul timp.

Conferința de presă a fost condusă de domnul Valentin Voicilă, președintele Fundației. Domnul Moiescu a sosit însoțit de un „stat major”, compus din oameni din Primărie, care au putut susține afirmațiile sale. De fapt, pentru mulți dintre ziaristii prezenți, a fost o repetare a unei conferințe de presă mai vechi, convocată de Primărie, în care primarul a prezentat acte doveditoare ale bune sale credințe. Au fost redate, din nou, punct cu punct acuzele care i-au fost aduse, și au fost citate documentele care stabilesc clar cine a dezinforma și cine are dreptate. Dovezile și actele vorbesc clar despre faptul că ziarul „Adevărul” a dezinforma voit opinia publică, în special domnul Zăvoianu, în articolele sale, calomniindu-l pe primar.

Pe scurt: în privința ajutoarelor, există o situație clară a tuturor persoanelor (fizice sau juridice) care au beneficiat de ele. O parte dintre cele imputate domnului primar, s-au petrecut înainte începerii mandatului său. Domnul Traian Curtu, autorul celebrilor scrisori deschise, a intervenit pe lângă primar pentru acordarea de facilități unor rude ale sale, pentru primirea de locuință sau spațiu comercial, iar când i s-a spus că va fi aplicată legea, l-a atacat în presă pe domnul Moiescu. Locuințele se acordă de către Primărie pe baza unor criterii clare, prin alcătuirea de punctaje. La atribuirea de locuințe aprobarea se dă de o comisie, nu de către primar. Există un număr de 10 locuințe, la dispoziția primarului, pen-

tru cazuri deosebite. Au fost menționați specialiști, de care Aradul are nevoie, și care au semnat contracte pe termen determinat, de un an de zile, neputând să-și cumpere locuința. Primarul și „echipa” sa au demolat pas cu pas acuzele, fără patimă, ci doar în spiritul scoaterii adevărului la lumină. În final, domnul Moiescu a spus că, în opinia sa, nu dorește o re-deschidere a conflictului cu ziarul „Adevărul”. A căutat doar să se explice. În privința unei afirmații citate în presă, cum că „și va câștiga și pe Zăvoianu”, a specificat că s-a referit la faptul că îl va câștiga pe domnul Zăvoianu de partea păcii și a „Iniștii sub măslini”. Domnul Moiescu a spus că acționează în spiritul iubirii creștinești, chiar și față de cei care l-au atacat pe nedrept.

Ziaristii prezenți au cerut lămuriri de la participanții asupra unor aspecte prezentate. În ceea ce privește ziarul nostru, printre altele, primarul Aradului a scos în evidență faptul că „Știrea” a avut întotdeauna o atitudine onestă față de domnia sa, gândindu-se prompt toate materialele care i-au fost trimise spre publicare. Pentru ceea ce am scris, s-a afirmat public faptul că nu am pretins și nici nu am primit nici un ban.

Concluzia conferinței de presă a fost trasă de domnul Voicilă. Domnia sa a afirmat că, în opinia sa personală și a Fundației, Cristian Moiescu este un om foarte blând, care este posibil să fi comis și unele greșeli, însă niciodată în probleme de maximă importanță. Primarul „face cât poate de bine”, fiecare lucru. Pentru greșelile omenești pe care le comite, să fie criticat, însă să nu se arunce cu pietre în dînsul pentru orice fleac și, mai ales, să nu fie invinuit pe nedrept. Pentru că dacă această campanie murdară va continua, Fundația va fi silită să ia atitudine.

În încheiere, trebuie să menționăm că și de această dată, ziarul „Adevărul” a fost reprezentat de un om care nu merita să ia parte la reproșurile care i s-au adus, în numele altora. Este vorba despre domnul Doru Sava, un ziarist care, împreună cu domnul Iercan, dovedește că și la cel mai mare cotidian al județului există oameni de caracter. De această dată, domnul Sava a avut rolul de a plăti oalele sparte de alții.

SORIN TROCAN

Sâmbătă 27 martie a avut loc

Conferința de presă FSN

Ședința de presă s-a dorit o continuare a Conferinței Județene F.S.N. ce a avut loc înainte de masă la Casa de Cultură. Dl. R. Berceanu, vicepreședintele F.S.N. a plecat, a avut parbrizul spart. Cine n-a participat la Conferință va afla problemele de pe la mijloc. Întâlnirea cu presa, la Palatul Cenad în sediul partidului.

Se dau răspunsuri în continuare la întrebările referitoare la poziția F.S.N. față de viitoarea furtună din Parlament, Legea Bugetului, Parlamentarii speră să-și impună amendamentele. Păcat că F.D.S.N.-ul nu poate fi amendat la morală pentru procedul cu... Bugetul, este afirmația doamnei Tăneș. Se face apel — Mineiuna din Buget trebuie dezvăluită în presă. Gluma guvernamentală, cum că dacă nu se va vota Bugetul... este o sulă în coasta opoziției. Adică, cum să nu se voteze? Se va vota cum nu s-a votat Motiunea. Când zarurile sunt aruncate: — LASCIATE OGNI SPERANZA VOI CHE'ENTRATE... parlamentarii din opoziție în Parlament, vorba bătrânului Dante.

Începutul declinului a fost în Ian. '90, când era un singur F.S.N. Explica dl. Dragomir că imediat ce emanații au pus mâna pe frâne, s-au apucat să învețe. Ce au învățat, pot demonstra chiar întreprinderile arădene, una era gata să fie vândută la mezeat.

Am pus trei întrebări: — De ce opoziția + F.S.N.? — Deoarece nu în totalitate ne potrivim, mai ales pe cei pe colo și anume în punctele esențiale. Citez — cu opoziția suntem colegi și în opoziție cu Puterea. Ce ne unește este mai important decât diferențele. O diferență ar fi din punctul de vedere al monarhiei. Ei da, noi nu.

— Cum se explică migrația par-

mentară? — Se explică prin deficiențe de ordin uman, lipsă de caracter, camelionism politic. Sunt trădați în primul rând alegătorii, apoi platforma partidului din care au provenit etc. Migrația din păcate nu are leac, nu-l lege să-i îndepărteze din Parlament. Patru ani trebuiesc suportați ca o răie recalitrantă.

— Guvernul de alternativă F.S.N., după impactul cu ridicarea subvențiilor, va deveni o posibilitate? — Se răspunde că după „mai” când va fi cel mai greu, poate va fi necesar, și din probabil s-ar putea să devină „posibil”.

Discuții în continuare interesante, cu o senzație de transparență și sinceritate. Să fie invers de cum afirma dl. Dragomir, anume că politicienii de azi, una zic și alta gândesc?

Ultimul ce cuvântă este dl. președinte al Cons. Județean. Demonstrează valoarea oamenilor propulsați de către F.S.N. Corectă poziție, dar asemenea afirmații ar fi putut face și alți lideri de partid, dintre aceia ce n-au avut ocazia (n-au avut voce) să-și demontreze valorile. Noi mai ținem minte scena: Conu' Iliescu față-n față cu reacțiunea, atunci când Frontul s-a declarat partid politic, contrar promisiunilor. Primarii Convenției și în egală măsură al F.S.N.-ului sunt „vănași”. Infomețați de la buget, li se pun bete-n roate. Una este un buget acordat unui oraș din Moldova, altul este pentru orașe cu primari din opoziție. Domnia sa face apel la presă să contribuie la aflarea adevărului, la transparență. Când dl. președinte Ivan D. a spus că anumite ziare atacă opoziția, sper că nu s-a referit la „Știrea”.

Correspondent de p1-7
BUJOR BUDA

Conferința de presă la PAC

După alegeri noua conducere a Partidului Alianței Civice, Filiala Arad, a convocat în data de 27 III. la sediul său temporar o conferință de presă.

Purtătoarea de cuvânt, dna Cristina Sălăgeanu a comunicat scopul acestei conferințe și componența noii conducere a filialei.

Dl. Grigore Doboș, președinte, a evidențiat că noua conducere are în componența sa oameni bine pregătiți, reprezentanți ai diferitelor grupuri socio-profesionale, cu o medie de vîrstă de 33 de ani în comitet și 31 în biroul executiv. Comitetul este preocupat de reînnoșterea Partidului Alianței Civice ca un partid nou, ce vizează viitorul, neavînd sentimente de revanșă, manifestînd o transparență totală.

În calitate de component al Convenției Democratice va acționa în concordanță cu scopurile comune propuse. Între care rezolvarea problemelor sociale și administrative prin consiliere și locală ca și prin intermediul celor doi primari ai săi (Arad și Covășin). În Parlament va milita pentru adoptarea legii privitoare la impozitele și taxele locale.

În privința celor trei moțiuni doctrinare discutate în manifestările anterioare, filiala arădeană a votat pentru cea civic-democrată, urmînd ca la Congres ea să fie susținută de trimișii

Aradului. După discuțiile din acest for se va adopta moțiunea votată acolo, fără ca aceasta să afecteze unitatea partidului.

În problema bugetelor locale, dl. Cr. Moiescu, care a participat la o inițiere a primarilor de municipii, a arătat că în situația actuală primăriile primesc doar 1,5-1,8 la sută din suma vărsată la guvern, ceea ce reprezintă un furt din buzunarul contribuabililor. Cu aceste sume nu se poate face față necesităților elementare, ea să nu mai vorbim de continuarea investițiilor.

Dl. Doboș a relevat faptul că inișiți inițiatorii legii 69 nu o respectă, acordînd sume mici localităților cu primari C.D. pentru a-i discredita. În schimb se acordă sume mari județelor fedesensite, cam aceleași care primeau mai mult ca noi și în trecut. Oricum aceste practici discriminatorii duc la frinarea reformei. Toate acțiunile guvernului tind spre centralismul care știm deja că e dăunător este. Prin numirea de oameni docili, deseori incompetenti, partidul de guvernămînt urmărește să-și impună programul care nu corespunde cu promisiunile făcute, cu interesele țării.

ȘTIREA

(Continuare în pag. 7)

S. R. T. V. C. îmbracă o haină nouă

Vineri, 26 martie, a avut loc la hotelul „Astoria” din Arad, ceea ce de fapt noi am anunțat că se va petrece acolo: al treilea Simpozion național al operatorilor de televiziune prin cablu. Gazdă, așa cum am mai spus, a fost domnul Mircea Frențiu, directorul firmei „Satline”, o mai veche cunoștință a cititorilor noștri. Lucrările Simpozionului au avut mai multe rezultate concrete. În primul rînd, cei care se ocupă cu CATV în România au avut o nouă ocazie de a se cunoaște și mai ales, de a afla ce este nou în domeniu. Apoi, o serie de invitații de peste hotare au luat la cunoștință despre nivelul CATV în România și au propus o serie de facilități de colaborare, bine primite de participanți.

Un punct important pe ordi de zi a Simpozionului l-a constituit discutarea activității S.R.T.V.C. și alegerea unui nou consiliu de administrație. Discuțiile au avut loc în spatele ușilor închise, însă noi am reușit să luăm parte la finalul lor. Concluzia a fost că s-a propus ca din consiliu să facă parte 7 membri reprezentînd firmele particulare de televiziune prin cablu, și 4 membri reprezentînd alte foruri. Președinte de onoare a fost ales domnul Lucian Constantinescu, directorul general al R.A. Radiocomunicații. Printre cei 11 membri în acest consiliu, 2 aparțin Aradului: domnul Mircea Frențiu, singurul care a obținut unanimitatea (din cei 7, bineînțeles), și domnul Kovacs, de la „Intersat”, care, chiar dacă nu a avut unanimitate, a fost rotat, printre alții, și de dl. Frențiu. Care chiar a afirmat: „Să vadă cei de la ȘTIREA

cum votez eu concurența!”. „Știrea” a văzut și a consemnat pentru posteritate.

A urmat o scurtă conferință de presă, care a prilejuit prezentarea celor 11, precum și răspunsul la cîteva întrebări ale ziaristilor prezenți. Consemnăm faptul că S.R.T.V.C. are rolul de a reprezenta unitar pe cei care se ocupă de CATV în România, în relațiile cu reprezentanții emițătorilor prin satelit. În curînd vom avea un ziar propriu al societății, care va cuprinde toate programele satelit. Și vom putea urmări programe proprii, emise în cablu, cu mult specific local.

Totul a culminat cu o masă festivă, la care a luat parte și primarul orașului, domnul Cristian Moiescu. Domnia sa a ținut să salute participanții, relieffînd prin chiar prezența sa locul pe care îl ocupă CATV în viața Aradului. Domnul primar a ținut o foarte mică cuvîntare, din care am aflat și multe lucruri distractive. De exemplu, că pe vremuri, un activist care a vrut și „el, săracul” să vadă posturi străine, a răcit un stîlp în fața casei, a plantat pe el o antenă, îndreptată spre unguri, și a vopsit stîlpul... în cele trei culori. La întrebarea domnului Frențiu: „domnule primar, pe cînd primul program sexy în Arad, pe rețea proprie?”, în hohotele asistenței, domnul Moiescu a răspuns: „Depinde cît de sexy!”.

Cu această replică demonstrînd faptul că avem, totuși, un primar om de lume și spiritual, să tragem cortina peste acest simpozion.

SORIN TROCAN

AM PRIMIT SPRE PUBLICARE:

O TĂRĂGANARE INEXPLICABILĂ

În data de 30.03.1992, ca urmare a unor abuzuri deosebit de grave săvârșite de ing. Ușvat Ion — director general la S.C. „Carne” Arad S.A., semipatarul acestor rinduri împreună cu directorul economic, ec. Criste Pascu, am formulat o plîngere penală către organul de poliție Arad, în vederea documentării faptelor infracționale.

Iată că, a trecut un an de zile și nici pînă în prezent nu s-a reușit să se administreze toate probele necesare pentru soluționarea acestui caz.

Din considerente de precauție, mă voi abține să dau nume concrete, să acuz persoanele vinovate de această țărăganare inexplicabilă cu toate că, prin prezentul articol să-l sensibilizez răspunderea penală vizavi de infracțiunea de calomnie. Doresc doar ca prin prezentul articol să-i sensibilizez din nou (pentru a citi oară) pe cei desemnați cu cercetarea cazului Ușvat, să procedeze la urgentarea lui.

Această dorință este justificată de faptul că S.C. „Carne” Arad S.A. are nevoie de milioane de lei de care a fost păgubită de fostul director general Ușvat Ion și nu ne este indiferent cînd intrăm în posesia banilor.

Este cu totul inexplicabil cum poate organul de poliție să facă două referate cu propuneri de neîncepere a urmăririi penale în condițiile în care faptele infracționale sînt atît de clare și certe încît oricine poate constata acest lucru.

Și în momentul redactării prezentului articol, mă gîndesc în permanență la proba verității. Pentru aceasta, stimaiți cititori vă voi reaminti un singur exemplu din care rezultă că localul Ușvat Ion nu este în rindul oamenilor liberi.

În data de 21 decembrie 1990, din dispoziția lui Ușvat se livrează mieii la export la prețul de 78 lei/kg viu. Nu trec decît 8 zile și Ușvat vinde un număr de 2.885 miei firmei particulare RTP București la prețul de 36 lei/kg viu, miei ce sînt încărați în vagon din Stația CFR Arad cu destinația Constanța unde sînt imbarcați în vapor pentru export. Deci, firma particulară RTP București nu a făcut nimic altceva decît... a mișcat niște hîrții. Este de menționat faptul că animalele erau de aceeași calitate și greutate — 33 kg/bucată.

Prin această operațiune, S.C. „Carne” Arad S.A. a înregistrat o pierdere

de circa 8 milioane de lei. Și totuși cele două referate ale organului poliției îl consideră nevinovat pe Ușvat. Să fie vorba de nepricepere, de necredință? Vă lăsăm pe dvs. să apreciați.

Stimaiți cititori, în acest caz nu se mai pune problema vinovăției sau a nevinovăției; problema este de ce se țărăgănează atît de mult acest caz, pentru că este cit se poate de clar că faptele fostului director general sînt de natură infracțională.

O eventuală motivare că s-ar intenționa să se administreze probele cit mai corect, nu rezistă pentru că, atît eu în declarația dată, cit și expertul ec. Buta Octavian am solicitat (în scris) să se impune neapărat să se obțină date privind prețul de vânzare a mieilor de către RTP București la export, dar, cu toate acestea nu s-au solicitat și nu s-au obținut astfel de probe.

În rîndurile de mai sus nu am dorit să denigrez o instituție atît de necesară, ci doar să fac publice unele acțiuni neconforme cu statutul acestuia într-un stat de drept comise de unii din angajații săi.

Este clar pentru orice om de bună credință că, pînă în prezent, s-a încercat de a-l scoate nevinovat pe Ușvat, în ciuda probelor existente la dosar.

Din surse neoficiale, am aflat că în prezent, dosarul a fost prelat de un alt ofițer, urmînd a se face al treilea referat cu propunerea de începere sau neîncepere a urmăririi penale.

Stimaiți cititori, su toții sîntem nemulțumiți de corupția existentă la nivel național, infracțiunile de toate felurile au crescut alarmant. Întrebarea este, de ce nu se iau măsuri corespunzătoare de către instituțiile abilitate pentru eradicarea sau limitarea acestor fapte infracționale?

De ce nu se iau măsuri împotriva „peștilor mari” — gen Ușvat, poliția mulțumindu-se să ia măsurile legale împotriva celor care fură cu plasa? Nu-i nimic rău în faptul că se încearcă limitarea furturilor dar, avînd în vedere motivele obiective ale Poliției (cadre insuficiente, înzestrare slabă etc.) cinstiți ar fi ca atenția să fie îndreptată în primul rînd înspre faptele mai grave.

Că acest Ușvat a băgat mina în buzunarele angajaților și ale cumpărăto-

rilor de carne, ca urmare a modului defectuos de conducere, precum și a infracțiunilor comise, rezultă și din faptul că dacă sub conducerea lui, unitatea a înregistrat în fiecare an pierderi de milioane de lei, în prezent, se înregistrează numai în primele două luni ale anului 1993, un profit de milioane lei.

Diferența constă în faptul că dacă Ușvat manifesta o aroganță ieșită din comun, avea un stil de conducere dictatorial,

Actualii conducători sînt inteligenți, cinstiți și modești.

Deci, la S.C. „Carne” Arad S.A., pierderile nu s-au datorat tranziției ci modului defectuos și furturilor săvîrșite de acest Ușvat nesătul.

Întrebarea este ce se așteaptă, ce se țărăgănează și ce se urmărește? Pentru că, repet, nu trebuie să ai preșterea unui polițist ca să îți dai seama de vinovăția fostului director Ușvat. De ce mă jigniți domnilor polițisti, în speță domnule maior Tica, cînd afirmați că nimic nu-l adevărat din tot denunțul pe care l-am înaintat către dvs.?

De ce se consideră că dacă organul de poliție are dreptul să informeze prin mijloacele mass-media despre faptele săvîrșite de unii infractori, (vezi „Poliția ne informează” din ziarul Adevărul) eu nu aş avea voie să critic și să arăt că unele cadre din Poliție consideră că au numai dreptul și nu obligația să ia măsuri împotriva infractorilor, fără să țină seama de anumite criterii subiective?

Sînt dispus să fiu acționat în judecată pentru săvîrșirea infracțiunii de calomnie pentru a vă putea dovedi că cele afirmate de mine în denunț cit și în articolele publicate pînă în prezent sînt adevărate. Deci, vă provoce domnilor!

BELEAN SIMION
julist

N. RED.: Articolul de mai sus exprimă strict punctul de vedere al semnatarului. Nouă ne-a revenit doar rolul de a-l face public, autorul însușindu-și toate consecințele afirmațiilor sale. În ceea ce privește adevărul spuselor sale, în condițiile în care de peste un an de zile Poliția nu a reușit să se pronunțe, nu o putem face noi. Însă sperăm ca, în sfîrșit, să care nu datorita legală să o facă, să scoată adevărul la lumină. În acest sens, al dorinței de a se afla adevărul, trebuie înțeles demersul nostru de a publica acest material

De ultimă oră!

SE PROFILEAZĂ UN MARE SCANDAL DE PRESĂ LA ARAD!

Din informații demne de toată încrederea aflăm că la orizontul presei arădene se profilează un mare scandal între cotidienele „Curierul Aradului” și „Adevărul”.

În redacția ziarului „Curierul Aradului” există persoane care dețin informații stupefiante privind activitatea unor anumiți ziariști de la „minciuna”: scandaluri, violențe, beții, bisnizi, patronaj, bancheri, afaceri etc.

Redactorul șef, dl. Emil Simăndan, un om conciliant, a reușit să „tempezeze” abia în ultimul moment deținătorii informațiilor respective, motivîndu-le că mai speră într-o împăcare rapidă cu „adevăriștii”, că aceștia să înțeleagă, oricît ar fi ei de infailibili, că întreg poporul îi condamnă pentru măsura aberantă de a nu vinde toate cotidienele locale în cele 20 de chioșcuri de difuzarea presei pe care le dețin ca „monopol”!

Altă știre senzatională legată de cele două cotidiene: După ce domnișoara Magda Bege — care a ucenicit cu rîvnă doi ani în urmă dl. Emil Simăndan — a căzut în mrejele „bancherilor” de la „Adevărul”, iată că acum o altă ucenică a dl. Emil Simăndan, domnișoara Gabriela Groza, îl părăsește pentru a gusta din aceeași „miere” a „bancherilor” de la „Adevărul”!

Nu disperați domnule redactor șef Emil Simăndan, lăsați să piere toate domnișoarele cu mofturi „Adevărul” și apelați cu mai multă încredere la elegantele ziariste din opoziție, care sînt mai frumos coafate și poartă cercei mai strălucitori! Cu ele veți „descula” toate ușile birourilor „șefilor” din administrația publică locală!

M.M.

N. Red.: sperăm că domnul Emil Simăndan nu se va supăra că am publicat tot acest articol, care îi era adresat, dar ne-a parvenit dintr-o eroare a Poștei.

ALTE VREMURI...

Una dintre marile realizări ale comunismului este frica. O teamă persistentă, justificată de complexul, barbarul, dar eficientul terorism securist, și totodată de înfrîncenata cramponare a structurilor comuniste de putere. Oamenii văd și simt că nu s-a schimbat nimic.

Intîmpinăm greutăți în aflarea adevărului în legătură cu cazul Mișuț. Foarte mulți martori ai vieții sale zbuciumate sînt deja decedați, și odată cu scurgerea timpului vor fi tot mai puțini aceia care vor putea oferi date certe despre caz.

Cei ce doresc ca lucrurile să fie uitate, neglijează intrarea lui Mișuț în legendă. În această lume mîhică figură eroului la mereu proporții, se tot purifică de tarele omenești și primește o aură miraculoasă pe care nici o securitate nu o mai poate distruge.

D-na F.S. își amintește de frumoasele vremuri ale tinereții în Măderățul natal, cînd oamenii erau mai buni, mai sociabili, cînd cei citiva

MÎȘUȚ (13)

„Mai tare este singurătatea în dreptatea atîta, decît toate tăcerile în strîmbătatea a zece de mii de mii”.

din „Coloana Infinitului”
Ed. Albatros — 1982

funcționari ai Primăriei îi eliberau pe loc actul cerut, fără bacșuri, mită, corupția neexistînd încă.

Tinerii țărani și „domnișorii” care umblau la școli făceau băuturi de neuitat. Aceștia din urmă nu ezitau să danseze cu tinerele țărânci cu toate că erau și unele „domnișoare”. Din grup făceau parte Zdrengușan din Agria, Filip, cîntăreț ce s-a căsătorit cu o olteancă și a plecat în America, Viorel Ban, viitorul mare solist al Operei din București, frații Gheorghe și Adrian Mișuț. Nu odată a jucat în horă d-na F.S. și cu Adrian, rămîndu-și în memorie ca un bărbat frumos și inteligent.

După 1945, cînd povestitoarea noastră s-a căsătorit într-o comună vecină, a fost vizitată de securitate. Ea țesea în război. Tovarășii i s-au adresat: „Alci toată lumea face război?” „Da, a răspuns tînăra de atunci, ascunzîndu-și teama și emoția, dar eu îl fac în casă”. După ce au mai vorbit de una, de alta, securiștii au întrebat-o: „Dar de unde ești d-ta de loc?”

— „Din Măderățul”. — „Da-l cunoști pe Mișuț?” — „Cum să nu-l cunosc, d-ta nu îți cunoști sătenii?” — „Ba, da” — a răspuns securiștului defensiv. „Na-păi așa îi cunosc și eu. Cu Mișuț am pruncit laolaltă. Frațele lui mă-a fost coleg de clasă. Adrian fiind mai mic cu doi ani ca noi. Mai tirziu am jucat cu el la horă. El ne jucau, că noi țăranele eram mai faine ca „domnișoarele”. Securiiștii au ris. — „L-al mai văzut pe Mișuț?” — „Din 1945, de cînd am plecat din Măderățul nu l-am mai văzut. Cînd merg acolo la ai mei, nu-l pot vedea, că noi stăpîm în astalaltă parte de sat”. — „Dar ai auzit ce a făcut?” — „Am auzit de la oameni, dar nu l-am văzut”.

Di I.S. la rîndul lui avusese în vremea aceea armă de vîntătoare. Securiiștii din Arad au venit în mod special să-l chestioneze pe vîntători în legătură cu Mișuț. L-au întrebat cam pe unde a umblat la vîntătoare, și dacă a văzut urme. Răspunsul a fost: „Da”. Văzuse urme de bocanc de alpinișt. — „Dar pe Mișuț l-ai văzut?” — „Acuma mă întrebați Păi urmele le-am văzut acum un an, dar pe Mișuț niciodată”.

(Pe data viitoare, de-om trăi, o surpriză ca-n povești).

Hugo HAUPTMANN

DAŢ STUPAR: „In doi ani, cu banii de la „Știrea” imi voi cumpăra mașină”

Nimeni n-ar putea afirma că Dan Stupar s-a lansat ușor în fotbal. Dincolo de talentul nativ...

Asăzi (2 aprilie), Dan Stupar împlinește 25 de ani, 4 luni și 6 zile. S-a născut în Arad, la 27 noiembrie 1967...

Junioratul și-l petrece la „Stunțul”, iar din 1985 face parte din lotul de seniori „Vagonul”.

Observatorii îl consideră pe Dan Stupar un veritabil barometru al evoluției echipei textilizte.

contagios de bună dispoziție. Iată de ce, prin ceea ce este și prin ceea ce știe să facă, Dan Stupar poate oricând puncta decisiv în această ipoteză a unei posibile gale-

Asadar, rețineți! Numele: STUPAR. Prenumele: Dan. Porecla: Japan. Data nașterii: 27 noiembrie 1967.

În demersurile făcute pentru deschiderea acestei săli, s-au împinut nu de multe ori greutatea și piedici de tot felul, după cum a afirmat domnul Eugen Roman.

Observatorii îl consideră pe Dan Stupar un veritabil barometru al evoluției echipei textilizte.

AEROBIC - UN SPORT PENTRU TOATE VÂRSTELE

Clubul Sportiv Arad este renumit prin remarcabilele succese obținute de sportivii de performanță legitimați aici.

Fiind rugată să facă câteva recomandări, doamna profesoară Aurelia Gabor, care foarte amabilă ne-a dat o serie de detalii în legătură cu acest sport...

În demersurile făcute pentru deschiderea acestei săli, s-au împinut nu de multe ori greutatea și piedici de tot felul, după cum a afirmat domnul Eugen Roman.

PAVEL BUNACIU

Pronosticurile etapei a XXI-a (divizia A - seria a II-a)

UTA - OLIMPIA SATU-MARE. Categoria UTA deține toate prghiile necesare obținerii victoriei, pe care și-o va apropia indiscutabil.

Despre poziții pregătitoare înaintea începerii antrenamentului: Această poziție este specifică deplasării și executării procedurilor din genunchi.

Fotbal Liga Nationala

Table with columns for team names and match results. Includes teams like Steaua, Dinamo, Gloria Bistrița, etc.

Fotbal Divizia A II

Table with columns for team names and match results. Includes teams like Jiul Petroșani, U.T.A., Gloria Reșița, etc.

Fotbal Divizia B III

Table with columns for team names and match results. Includes teams like Phoenix Baia Mare, Vulturii Lugoj, etc.

Fotbal C - Arad

Table with columns for team names and match results. Includes teams like C.P.L. Arad, Vestpetrom, etc.

Computerland

Computerland vă oferă: CALCULATOARE AT 286, 386, 486 CU TACT 16, 40, 50 MHz. IMPRIMANTE EPSON ȘI NEWLETT PACKARD.

UMOR

El povestește funcționare. Nero al meu e ulutor! Aseară am intrat la restaurant ca să beau o bere.

TIGARI INDIGENE: stufide 797.50 lei/kg, lămii 319 lei/kg, mășline negre 632.50 lei/kg.

apă minerală cu ambalaj la schimb loco-magazin, conserve pește indigene și import, conserve legume-fructe.

ACASA: Olimpia Satu Mare, Gloria Reșița, CFR Timișoara, ICIM Brașov.

Imaginea adevărată a omului

În toate epocile trecutul, munca educativă pornea de la o anumită imagine despre om și despre ceea ce el poate să devină.

Azi, această imagine s-a întunecat aproape de tot: pretutindeni domnesc abstracțiunile și nesiguranta. Există ce-l drept, numeroase teorii psihopedagogice, totuși nici una nu se vedește aptă să pună în fața educatorilor un ideal unitar, care să-l entuziasmeze și să-l lumineze drumul. Iată ce spune Erich Schwebisch, un alt profesor de la prima școală Waldorf: „Noi am pierdut (...) imaginea adevărată a omului ca întreg. Noi nu

înălța lui menire constă în armonizarea acestora.

„Omul își înalță privirea înspre cerul înstelat: încintarea pe care o trăiește sufletul său, și aparține lui însuși; legile eterne ale stelelor, pe care le sesizează prin gândire, cu spiritul, nu-i aparțin lui, ci stelelor înseși. Omul e astfel cetățeanul a trei lumi. Prin trupul său el aparține acelei lumi pe care o percepe tot cu ajutorul trupului său; prin sufletul său el își clădește o lume a sa proprie; prin spiritul său lui se revelează o lume superioară celorlalte două”. (Rudolf Steiner, „Teosofie”).

**PEDAGOGIA WALDORF
ÎN ACTUALITATE (IX)**

mai putem decât să compunem în mod „sintetic”. Avem o educație a intelctului, o educație a corporalității și niște resturi tradiționale ale unei educații sufletesti! Dar în curentul muncii educative acestea nu se transformă în ceva unitar, fiindcă în practica educativă nu mai avem o concepție unitară despre om ca întreg”. („O artă educativă născută din prezența spiritualului”).

Rudolf Steiner a readus în conștiința omenirii contemporane și, implicit, a educatorilor, o imagine reînscută a ființei umane. Nu e vorba nicicând de ceva schematic, ci de un arhetip, care în plan concret poate lua formele cele mai diferite. „Azi, acest arhetip trebuie căutat în fiecare din noi. În primă instanță el e ca îngropat în existența pur naturală”. (E. Schwebisch, op. cit.).

Eul uman trăiește în două lumi, care ajung să se întrepătrundă tocmai în el: lumea spirituală și cea fizică.

Adevărul despre ființa umană tripartită, adică formată din trup, suflet și spirit, care a căzut o vreme în uitare, este un ajutor de neînlocuit mai ales pentru cei care sînt preocupați de viitorul omenirii. Neglijarea sa în continuare implică un pericol imens: natura umană amenință să se scindeze într-o parte corporală care, cultivată în mod unilateral, va degenera în instinctualitate dezlănțuită, și o parte intelectuală abstractă, rece, străină de realitatea caldă și vie. O privire atentă poate să vadă cum această scindare se petrece chiar sub ochii noștri.

Pentru ca ființa umană să rămână pe treapta umanului și să-și îndeplinească misiunea în lume, este necesară o educație artistică, așa cum încearcă s-o realizeze pedagogia Waldorf.

(Va urma)

Prof. DIANA SALAJANU

INOVAȚIE TVR CU TABLETE

La început a fost doar dl. Everac

● Personalități marcante, la rând să ne vândă tablete ● Se va generaliza tabletoterapia? ● Unele tablete sunt amare, altele nu. ● Farmacia TVR. ● Omul cu tableta, dl. Everac, acest Everac și tabletelor TVR, și-a ales sâmbăta. Tot tablete ne mai servesc și fanii lui Victoras, dar învelite în hârtie de ziar.

În celelalte zile, am apucat să-l ascult pe dl. Drăgănescu, președintele Academiei. Un discurs-tabletă cu efect halucinant, parcă izvorât dintr-o adâncă tranșă. Domnia sa descoperă un fel de „altceva”, nici univers, nici simbioză, ce amenință, dar te apără, nici mie, dar oriaș, fără contur, dar invizibil. Cam asta am înțeles eu, mai

puțin umbrit cu paranormalul. Parcă zicea domnul președinte că „ceva” are puteri miraculoase, neprecizând câți a vindecat până acum. Vina o poartă dumnezeul ce a uitat că nu vorbește în aulă (un lapsus cred, de moment) și că în realitate populația este mai ignorantă și nu prea dăș la biserică în ultimul timp. Ori, cum îmi scapă comparația lui Brucan, bine că mi scapă.

Următoarea tabletă, a lui Marin Sorescu, o bomboană de fapt, o acadea ce a plăcut și a fost savurată și „de mic și de mare”. Multe adevăruri concentrate într-o tabletă. O plivă-mină.

Pe mine TVR-ul m-a făcut curios, cine-l planifică duminică, dar luni, dar marți... că sâmbătă, dacă-i sâmbătă, e Everac.

BUJOR BUDA

Concert de muzică romantică

În 24 III conducerea muzicală a orchestrei Filarmonicii arădene a avut-o HORST GEHANN, cunoscut la noi ca organist și dirijor, stabilit din 1972 în Germania, unde la Darmstadt a înființat corul de cameră Marienhöhe, corul Bach și orchestra de cameră Fro Musica.

Cu o economie a gestului, ceea ce a accentuat eficiența sugestiei, Horst Gehann a transpus auditorii în febra shakespeariană a uverturii lui Felix Mendelssohn — Bartholdy — Vihul unei nopți de vară, lucrare finalizată de el la vârsta de 17 ani.

Reînfrînarea cu DANIEB PODLOV-SIII nu putea decât să ne bucure, mai ales că fiind într-o excelentă formă, a realizat Concertul nr. 1 pentru vioară și orchestră de Max Bruch cu ardore tipic romantică, în concordanță cu o strălucită virtuozitate, fără ostentație, care a servit conținutul.

Este demnă de relevat preocuparea din ultima vreme a Filarmonicii pentru simfonistul Franz Schubert. Cu Simfonia a IV-a în do minor, Tragică, compozitorul face un pas spre o expresie beethoveniană, expresie marcată de melodismul caracteristic creatorului de lied.

Horst Gehann a dat profunzime emoțională introducerii lente, subliniind apoi cantabilitatea părții a doua, cu afestivitatea ei spontană. De remarcant contrastul dintre carterul ferm al Menuetului și cel liric al Trioului.

Prezența multilateralului muzician care este Horst Gehann (organist, clavicinist, dirijor și compozitor), poate fi înscrisă între manifestările de marș ale Filarmonicii arădene.

H. HUGO

Un condamnat la moarte vorbește

— din închisorile comunismului românesc

L-am cunoscut pe dl. Ioan Grosolima în sediul foștilor deținuți politici din Arad. Un entuziast, dl. Mircea Pantea (de la S.C. CARNE S.A.) mi s-a alăturat în atenția de a scrie un ziar al celor care au suferit în închisorilor politice românești. Ideea mi se părea utilă în sensul că tineretul, și nu numai el, nu cunoaște adevărul despre nedreptățile și chinurile îndurate de cei care au fost între zidurile reci ale închisorilor; regimului comunist. Am intervenit în conducerea Asociației Foștilor Deținuți Politici și astfel am ajuns să vorbesc cu Ioan Grosolima, născut la Tăgădău, lângă Beliu, la 3 august 1929.

ȚĂRANII AU FOST ÎNȘELAȚI

De la vârsta de 16 ani făcea parte din „Frontul Plugarilor”, iar mitingul de la Oradea din anul 1946 l-a rămas bine fixat în memorie. Își aduce aminte și acum cuvintele rostite de dr. Petru Groza: „De aici înainte pământul va aparține țărănilor, pentru că nu există măcar o palmă de pământ care să nu fie udată cu sînge de țăran. Voi ați luptat pentru el și al vostru trebuie să fie!”.

Unchiul lui Ioan Grosolima, Florea Ciucea, încerca să explice că cele afirmate de dr. Petru Groza erau doar o față a lucrurilor. Ca unul care a fost în Rusia sovietică și a văzut realitatea de acolo, Florea Ciucea spunea că în spatele lozincilor se afla dictatura proletariatului plus teroarea roșie. N-a trecut mult timp și totul s-a adevărit. Cotele erau tot mai mari, pămîntii lui Ioan Grosolima se întorceau de la batoză cu tot mai puțin grâu, dar trebuiau să dea, să-și vîndă vitele și tot ce agonisiseră pentru a putea face față cotelor exagerate. În caz contrar arestări, bătăi, prestuni sub toate formele. Scopul final era colectivizarea după sistemul sovietic, adică luarea pămîntului cu japa de la țărani, oferit pămînt pe care comunistii îl aceliseră cu atîta generozitate la început.

UN FALS CĂPITAN

Prin anul 1949, în satele din jurul Beliiului, a apărut o persoană care se dădea căpitan. El trăgea la casele celor mai înstăriți, oameni cu influență în localitățile respective. Teiul lui era să cunoască pe eventualii potențiali colectivizării. Se prezenta ca o victimă a comunismului, fost ofițer de carieră din vechea armată, care precogniza crearea unei organizații de rezistență împotriva planului de colectivizare. În realitate el era un agent al Securității, care urmărea să depisteze pe cei care nu erau de acord cu politica partidului comunist român. Mai mult decât atât, falsul căpitan (sau poate chiar era căpitan, dar de Securitate) a adus arme pe care le-a oferit sătenilor. Raza lui de acțiune s-a ex-

tins în localitățile Craiva, Coroi, Măcirla (Lunca Teuzului de astăzi), Cermi, Somoscheș, Apateu, Berechiu, Șepreus, Gurba, Sicula (Județul Arad), Tăut, Talpoș, Girișul Negru (Județul Bihor).

În același an, 1949, a izbucnit o revoltă de amploare în aceste părți, la semnalul lansat de falsul căpitan. Dar un amănunt a scăpat Securității și a năme existența în aceste localități a unor arme, ascunse din timpul războiului. În dangătele clopotelor de la biserică, țărani au pornit răzmerița, au ars protocoalele în care erau trecute cotele, precum și portretele lui Teohari Georgescu, Ana Pauker, Vasile Luca, Iosif Chișinevschi, existente în primării. Au urmat represaliile: execuții în masă, conducătorii revoltelor, cunoscuți prin intermediul căpitanului amintit, au fost arestați, schingiuiți și omorîți cu o cruzime bestială.

CAPTURAT ȘI TORTURAT, APOI CONDMANT LA MOARTE

Tinărul Ioan Grosolima a trăit unele momente de groază. Ororile l-au determinat să părăsească locurile natale. Dar și sărăcia instaurată de regimul comunist la sate. Ajuns la Arad, se angajează la Fabrica de zahăr. Prin intermediul lui Ioan Blăgăuță, fost inspector școlar, trecut la muncă de jos, tinărul ia legătura cu „Măcarrea națională de eliberare”, cu adevărații luptători ai națiunii, cu partizanii. Acționează și el în Munții Zărandului. După doi ani, în 1951, în luna septembrie, este arestat. Anchetat la Timișoara timp de un an și opt luni, adică torturat, bătut la tâmpi, înierat picioarelor, extensia corpului cu ajutorul unui sistem de scripeti (ajutorat de Ev Mediu). Una dintre metodele savante ale organelor de rezistență era „marșul Stalingradului”, care consta în plimbarea continuă a deținutului în șulă poltată de un eșafodaj politic dresat (ca și poliștii) pentru a nu permite așezarea întemnițatului.

În anul 1953 Ioan Grosolima a fost condamnat de către Tribunalul Militar din Timișoara la moarte! A doua noapte după comunicarea sentinței se trezește într-un urlet înfiorător. În celula vecină, un frb a fost executat prin înjunghiere (luare aminte, nu spinzurat, nu împușcat, ci înjunghiat!). După 13 zile și 13 nopți de așteptare cumplită este chemat la grefă. I s-a comutat sentința de condamnare la moarte la închisoare pe viață. A urmat un lung pelerinaj, ferecat în lanțuri, prin închisorile Jilava, Gherla, Alud, de unde în anul 1964 este eliberat, ca urmare a decretului de grațiere dat de Gheorghe Gheorghiu Dej.

Despre viața din închisoare voi scrie amintirile lui Ioan Grosolima într-un viitor articol.

George MANEA

PRIMĂ AUDIȚIE ARĂDEANĂ

Miercuri, 24 III. Liceul de Artă Sabiu Drăgoi a chemat micii spectatori la un concert ce a avut loc în sala Filarmonicii.

Orchestra „mică”, condusă de prof. DAN BOAR, a prezentat Simfonia copiilor de Joseph Haydn, atrăgătoare prin foloarea unui mare număr de jucării muzicale, după care IONUȚ CĂDARIU din cl. a VII-a (clasa prof. G. Tălmăci) a fost solist în Allegretto pentru flaut și orchestră de Mozart.

După numai 11 săptămîni de asidue pregătiri, în 14 repetiții, secția de muzică a liceului a realizat prima audiere arădeană a actului I al operei comice pentru copii Peter Pan de Laurențiu Profeta. Orchestra „mare” condusă de același Dan Boar, corul pregătit de prof. GAVRIL CIMPAN, soliști ai Filarmonicii: MARIANA

VERES VAIDA, FLORICA IACOB, FELICIA FOGAȘ, DAN CAIMACAN, OVIDIU BOAR, ca și elevii clasei a X-a FELICIA MUREȘAN, HELGA SANDOR și LOREDANA STUCZ au transportat auditorii în lumea poveștilor. Un rol deosebit l-au avut decorațiile realizate de elevii claselor a X-a B și a XI-a B conduse de prof. Petru Stoicu. Cu aceeași ocazie a putut fi vizionată expoziția Lumea lui Peter Pan rod al inspirației elevilor clasei a V-a B, îndrumați de prof. Lucian Cociuba.

Spectatorii, în mare parte copii (sala a fost plină), au fost deosebit de prezentatoarea spectacolului, d-ra Silvia Demian, directoarea liceului, dar mai ales de lumea feerică a imaginilor și de vraja muzicii.

H. HAUPTMANN

GENESIS — 25 DE ANI

In linia de grupuri ca YES, E.L. & P., KING CRIMSON, GENESIS a fost unul din grupurile port-drapel ale curentului „art-rock” din anii '70. A pus mai puțin accentul pe efectele electronice și virtuozitatea instrumentală (deși muzicienii erau departe de a fi noveci în materie), spre deosebire de alte grupuri progresive, îndreptându-și atenția spre un lirism deosebit al compozițiilor și un aspect teatral al show-urilor, două idei ale căror principală sursă a fost Peter Gabriel, solistul vocal (după plecarea sa, în 1975, rolul a fost preluat cu succes de bateristul Phil Collins).

În decembrie 1967, la Chaterhouse Public School se întâlnesc patru studenți având o mare pasiune comună: poezia. Pentru a da o concretizare deosebitului lor talent se hotărăse a forma un grup rock inițial numit GARDEN WALL. În lipsa unui chitarist cei patru apelează la un alt coleg de școală și prima formulă e gata de drum: Peter Gabriel (voce), Michael Rutherford (bass), Tony Banks (clape), Chris Stewart (baterie) și Anthony Phillips (chitară). Este înregistrată o bandă demonstrativă pe care un alt fost elev la Chaterhouse, Jonathan King, o prezintă responsabililor casei de discuri „Decca” cu care formația încheie un contract. Tot la sugestia lui King grupul e rebotezat cu numele GENESIS, în ciuda unui conflict cu o formație americană numită LUCKILY GENESIS. Înregistrarea primului single („The Silent Sun/That's Me”) are loc tot în de-

cembrie 1967. Este startul de carieră al uneia din cele mai fascinante grupări muzicale din istoria rock-ului progresiv.

Din păcate nici primul single, nici cel de-al doilea („A Winter Tale/One Eyed Hound”, apărut în mai 1968) nu fac o impresie deosebită și bateristul Chris Stewart părăsește grupul. Înlocuitorul său, John Silver, participă la înregistrarea primului album GENESIS („From Genesis To Revelation”), produs de același Jonathan King. Materialul muzical, puțin cam amestecat, suferind de influențe multiple și adesea contradictorii, nu reușește, din păcate, să pună în valoare lirica deosebită a formației. În urma acestui succes, casa „Decca” își va întoarce ochii de la Genesis, lăsând în urmă un grup dezorientat și confuz. După o scurtă perioadă de derută, cu un baterist nou, John Mayhew, Genesis își vor relua activitatea în octombrie 1969. Cu ajutorul noului manager, Richard McPhail, grupul „prinde” un contract la casa „Charisma” proprietatea celebrului Tony Stratton-Smith. Cel de-al doilea Album apare în octombrie 1970. Succesul îi ocolește din nou, ceea ce determină plecarea lui Phillips și Mayhew. Managerii casei „CHARISMA” simt însă, în ciuda eșecului, potențialul deosebit al grupului, într-un moment în care rock-ul progresiv începe să se impună, ca o alternativă vandabilă în fața supergrupurilor pop și hard. Ca urmare a unui anunț publicat în revista „Melody Maker”, cei doi „dezertori” sînt înlocuiți de PHIL Collins (baterie) și Steve Hackett (chitară). Împreună cu Rutherford, Banks și Gabriel vor alcătui „formula de aur” a grupului GENESIS stabilă pînă în anul 1975.

VA URMA)

(articol preluat din revista
POP, ROCK & SHOW)
C. C.

ȘI PE EA, ȘI PE EA!

M-a mirat apariția în scara zilei de sîmbătă, 27 III a unei prezentatoare TV, cu fața schimonosită de ură, anunțînd că cei de la Evenimentul Zilei și România liberă ar fi furat filmulețul cu genialul Paul Everac, cu colaborarea unora din faimoasa instituție. Poliție, sancțiuni... etc. Să fie acesta momentul declanșării acțiunii de purificare ideologică în TVR?

Spre surpriza noastră însă Paulică era acolo unde l-a pus Partidul și guvernul. Dacă realmente cineva l-ar fura pe dl. P. Everac, telespectatorii ar scăpa de niște momente penabile de la sfîrșitul săptămînii, deși bucuria nu ar fi de lungă durată, căci ar apare altul de același soi. Abia acum a constat tov. Everac că la noi se fură, cu toate că se tot fură cam de 45 de ani încoace.

S-a furat Tronul României, s-au furat fabrici, case, palate, pămîntul țărănilor, bunăstarea, liniștea, libertatea a milioane de oameni, s-au furat uraniul românesc, diplome și doctorate, servicii și posturi nemeritate, obiecte de artă, aurul țiganilor, hrana de la gura copiilor, medicamentele bolnavilor, și încă multe altele.

La trei ani de la evenimentele pe care tot mai timid le numim Revoluție, s-a trezit tov. Everac că s-a furat, pe bucățele, sistemul de irigație, și ceea ce consideră dînsul mai grav, cineva a șparlit candelabru împărătesc al lui Ceaușescu din așa numită casă a poporului. Este sigur că hoții sînt aceiași. Cei ce aveau acces, mijloace de transport și colaborarea paznicilor. Tov. vrea cu orice preț să sugereze altceva, însă așa albă e vizibilită.

Nu știu de ce, mi-am amintit bancul cu cel adormit la ședința PCR, timp în care a apărut în sala de ședințe un șobolan. Tovarășii membrii au început să strige: „Omoriți-l, omoriți-l!” Trezit brusc, eroul nostru a strigat și el: „Și pe ea, și pe ea!”

H. HAUPTMANN

CONFERINȚĂ DE PRESĂ LA PĂC

(Urmare din pag. 2)

S-a mai vorbit despre existența fondurilor mascate (Moisescu), despre capitolul extrabugetar la îndemina guvernului, aspect care nu are nimic comun cu transparența absolut necesară într-un stat democrat. (Dobos).

Administrația financiară care depinde de ministerul de resort ar trebui să informeze primăriile și cetățenii asupra fondurilor existente (Moisescu).

În privința alocării bugetului pentru învățămînt și sănătate putem considera că acțiunile guvernului și FDSN-ului sînt pur și simplu antinaționale (C. Hărdău).

Din păcate și acum statul trădează interesele cetățeanului, rămînînd același opresor ca în epoca de aur. (R. Bilboacă).

La întrebarea referitoare la raportu-

rile PNTCD — PAC răspunsul a fost că există o diferență între cele două partide. Pe de altă parte se face simțită amprenta oamenilor în vîrstă, cu tendințe de monopolizare a C.D., iar de cealaltă parte (PAC) cu tot dinamismul tineresc, există o prudență, un discernămint în propulsarea valorilor, într-un partid care abia își formează liderii, ce vor adopta o poziție ofensivă spre a-și face cunoscute punctele de vedere, fără a afecta unitatea C.D.

P.A.C. nu vrea să devină un partid de mase, ci este atent la calitatea membrilor și la repartiția în teritoriu. Elitismul trebuie înțeles în sensul de promovare a celor competenți, indiferent de categoria socio-profesională din care face parte. Virfuri există în toate păturile sociale.

În vederea creșterii numărului de cititori și a ariei de răspîndire,

ZIARUL „ȘTIREA” A PRIMIT

UN PREȚIOS AJUTOR

● A fost elaborată o metodă colosală. ● Au fost necesare 6 luni de studii intense. ● Scenarii și regie elaborate conform unor indicații teoretice și practice. ● Dl. Văran a interpretat magistral rolul unui nostalgic de 58 ani. ● S-au acordat importante premii. ● Microfoane recuperate din demolări, acordate ca premiu special. ●

După aproximativ 6 luni de studii, un ziarist al nostru a elaborat o procedură specială menită să crească interesul cititorilor față de ziarul „ȘTIREA”. Astfel metoda, în esență, constă din lăudarea ziarului, lădă publică și excesivă, ca o variantă, s-au critica deschisă, publică, mergînd pînă la injurături de mamă la adresa redacției, a ziaristului. Buuuu! S-a ajuns la metodă. Dintre cele două variante, prima s-a auto-eliminat, lauda de sine sau lauda în general nu miroase bine. Varianta a doua, (mai puțin injurături la adresa ziaristului) conținînd doar critică și iar critică pînă la pH-2,5, da. Eventual se poate merge pînă ce cu abilitate se retrage abilitatea ori prin discreditare se retrage creditul creditării.

În realitate, cu corecțiile ce se impun la o implementare, s-a căutat o personalitate dispusă să ne ajute. După îndelungi testări și investigații, persoana a fost găsită. Domnul Văran, consilierul municipal. Domnia sa a căzut de acord, ca într-o ședință de Consiliu, indiferent de subiectul discutat, să joace teatru, să se prefacă, să mimeze a nostalgic, să ofteze. Ce a spus, am relatat pe larg în ȘTIREA din 18 martie '93. Am transcris și oțaturile. Deci cele afirmate de dl. V. departe de a reprezenta sentimente, ele au fost conform înțelegerii spuse, doar așa, de supralată... de kiki ori kiwi.

După apariția ziarului, la următoarea ședință de Consiliu (luni, 29 mart. a.c.), conform scenariului dinainte stabilit, dl. V. a început critica. A criticat cit a criticat, după care a promis că v-a propune în plină ședință votarea retragerii creditului acordat ziarului, prin discreditarea acreditării ziaristului acreditat.

Pentru a da un ton de autenticitate, pentru a convinge, pentru a da greutate criticilor cu nemulțumire adre-

sate ziarului și pentru a mima, conform scenariului, în nostalgic, domnia sa se adresează imediat d-lui primar: — Supun atenției tovarășului primar etc., etc.,... (SIC). Această frază a avut efectul scontat. A convins. Eu care știam de înțelegerea noastră, am privit ulmit, precum curca în lemne, mare minune, atât de perfectă interpretare s-a dat scenariului, cu atîta indignare s-a „esprimat” critica, că ceilalți consilieri au crezut că asistă la un caz autentic de nostalgic. — Perfect, asta mai zic și eu intrare în rol, zău că-l văd pe Thomas Stearns Eliot interpretîndu-l pe Lenin... conducînd un congres al Sovietelor revoluționare, șonteste în taină urui vecin, dr. Marin Nicolae. În realitate era invers.

Deci ziarul mulțumește d-lui Văran pentru sprijinul tovarășesc acordat deoarece:

— Cine n-a cumpărat ȘTIREA, o va cumpăra, dorind să afle ce a spus dl. V. atunci.

— Pentru continuarea scenariului și pentru a afla reacția de recunoștință a ziarului, lumea îl va cumpăra în continuare.

T. N. TOLUDESCU

P. S.: Redacția l-a premiat pe îngenierul ziarist cu 82.548 lei, o răzătoare Wörner, școlarizare 6 luni la Evenimentul Zilei și 3 luni la Curierul Aradului pe spezele ziarului. Pe lângă premii în bani și obiecte, dl. Văran a primit 6 minicrofoane recuperate din demolări, drept premiu special. De asemenea ziarul îi va face o publicitate gratuită.

O întrebare din partea ziaristului adresată domnului Văran: — Fine, bine dar cu democrația cum stai?

T. N. T.

CODUL PENAL

INFRAȚIUNI DE SERVICIU SAU ÎN LEGĂTURĂ CU SERVICIUL

Art. 246 — Abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor
Fapta funcționarului care în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o vătămare intereselor legale ale unei persoane, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau amendă.

Art. 247. — Abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi
Îngrădirea de către un funcționar a folosinței sau a exercițiului drepturilor vreunui cetățean, ori crearea pentru acesta a unor situații de inferioritate pe teme de naționalitate, rasă, sex, sau religie, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Art. 248 — Abuzul în serviciu contra intereselor obștești
Fapta funcționarului care în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o tulburare însemnată bunului mers al unei organizații din cele prevăzute în art. 145 (organizații de stat, obștești sau sociale) sau o pagubă avutului public, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Fapta prevăzută în alin. 1, dacă a avut ca urmare o perturbare deosebit de gravă a activității unei organizații din cele prevăzute în art. 145, ori a produs o pagubă importantă economiei naționale, se pedepsește cu închisoare de la 5 la 15 ani, interzicerea unor drepturi și confiscarea parțială a averii.

Ed. CUTUMA — Buc. 1992

Președintele Statelor Unite a ascuns mulți ani un secret familial cutremurător :

SORA LUI BILL CLINTON A FOST CONDAMNATĂ PENTRU FURT ȘI TRAFIC DE DROGURI

Este vorba despre sora lui vitregă

Președintele Clinton este în relații foarte apropiate cu sora sa. Secretul a fost scos la iveală de ea însăși, după ce s-a decis să facă incredibila confesiune. Femeia, pe nume Diane Welch, are 46 de ani și este aproape orbă. Ea și-a ascultat fratele în momentul în care jura fidelitate Constituției, singură, închisă cu cheia în apartamentul ei din Houston (Texas). Știa că trebuie să rămână acolo și să tacă pentru a nu compromite renumele lui Clinton. Deși a respectat consenziul, nimeni nu a venit să-i mulțumească sau să se intereseze ce face. Atunci, s-a gândit că președintele S.U.A. avea prea multă treabă pentru a-și mai aminti de familie.

Mai târziu, a aflat că la Casa Albă a început „distribuirea de femei” și că Bill Clinton s-a gândit și la familie și la prietene: prima doamnă a Americii a candidat pentru Ministerul Sănătății; Roberia Achtenberg, purtătoare de cuvânt a femeilor din California, a vrut să devină subsecretar de stat pentru orașe; cîntăreața Barbra Streissand, prietenă de

familie, a cerut un loc în Senat. Poate din invidie, poate din disperare, Diane Welch s-a hotărât, rupînd tăcerea, să-l pună în dificultate pe fratele ei Bill. „M-au condamnat, spune ea, la 45 de ani de închisoare pentru furt armat și trafic de droguri. Acum sînt în libertate, supravegheată, dar cred că în curînd voi fi rechemată după gratii. Sînt o delincventă și Bill o știe. În timpul campaniei electorale, unul dintre avocații lui mi-a dat bani și cheile unei camere de hotel pentru a mă ascunde de ziaristi și a evita un scandal”.

Cu cîteva cuvinte, Diane poate strica reputația și credibilitatea lui Bill Clinton. Președintele, bine protejat de senatul fast al femeilor, riscă să trăiască o dramă datorită unei singure femei care, întimplător, este chiar sora sa. O soră care nu împărtășește caracterul și modul de viață al președintelui Statelor Unite.

Traducere și adaptare
LELIANA V. PĂRVELESCU

Novități „NEW KIDS ON THE BLOCK”

Jordan a fost implicat într-un proces. Garda sa personală a bătut un băiat. Din fericire, totul s-a rezolvat prin înțelegerea părților. Prietena lui Danny Elise Stephenson, a născut la 3 octombrie un băiețel, botezat Danny Jr. Donnie și-a continuat cariera de regizor. A făcut un contract cu tinerii Rap-Bands, Def Duo și Northside Boys. Îi ajută în continuare, ca regizor, pe fratele său Mark.

Joey, care visează la o carieră comparabilă cu a lui Frank Sinatra, are contracte în continuare cu alți regizori.

Patrick Swayze, după o lungă durată, s-a arătat iar prin lume împreună cu soția sa, Lisa. Ei au vizitat renumitul restaurant „Planet Hollywood” din Santa Monica. Localul, care aparține unor foarte buni colegi și prieteni, Bruce Willis, Arnold Schwarzenegger și Sylvester Stallone, la fel de celebri cu toții, este renumit pentru bucătăria sa.

ANNY MAURER

AM AFLAT PENTRU VOI

PEARL JAM, C/O Ten Club P.O. Box 4570 Seattle, WA 98104, U.S.A.

PUR, Postfach 64, 7121 Ingersheim

BON JOVI, C/O Backstage with Bon Jovi, P.O. Box 326, Fords, New Jersey 0886, U.S.A.

BRUCE WILLIS, C/O AH Jack Tappin, Studio Fon Mat., 1122 S. Roberson St. 15 Los Angeles, CA 90035, U.S.A.

J.-C. VAN DAMME-Fanclub, C/O Ilona Meyer, Ludwigstr. 43, 6700 Ludwigshafen 1

A. MAURER

Editor S.C. ȘTIREA — S.R.L. ARAD

Colectivul redactional : ADRIAN IOANĂS (director)

SORIN TROCAN (red. șef), DELIA BRAD (secretar de redacție)
Fotoreporter FLORIN HORNOIU

BUJOR BUDA, CĂTALIN CRISTICI, HUGO HAUPTMANN (colaboratori permanenți).

Adresa S.C. ȘTIREA — S.R.L. ARAD, Bv. Revoluției nr. 71, tel.

3 64 37.

Știrea

Este tîrziu, Ozzy e obosit, iar John Duke începe să-l întrebe despre viața lui, despre muzica lui.

— Îți spun despre ce nu vorbesc: despre decapitarea liliecilor prin mușcare, drac, despre procecele intentate mie — a specificat Ozzy la începutul interviului.

Numele adevărat John Michael Osbourne. După cum se pare este una dintre puținele legende „vii”. Ozzy a fost la psihanalist în centrul de de-alcoolizare, în închisoare, în spital, iar acum stă față în față cu mine, într-o cameră semiobscură și îmi spune despre ce nu vrea să vorbească. E după-amiază tîrziu, și este ultimul interviu al unei zile lungi care a trecut cu lăsarea albumului „No More Tears” și dl. Osbourne este foarte obosit. Părul este prins în coadă de cal, iar pe

dat publicității știrea că următorul turneu va fi probabil și ultimul. Numai dacă albumul nu merge bine.

— Sînt obosit, îmi ajunge. Toată lumea crede că nu am alceva de făcut decît să călătoresc în jurul lumii căutînd ce fel de animal ar putea fi omorît! — continuă cu o față tristă. Sau că îi sfătuiesc pe copii să apuce calea drogurilor sau să se sinucidă în pieștele mele (Suicide Solution și moartea lui Bob Macdonald).

— Sînt Ozzy Osbourne și trupa mea este Osbourne Band, dar nu se poate spune că numai eu sînt în lumina reflectoarelor, iar ceilalți sînt în umbră. Contractul este făcut pentru formație. N-o să mă las niciodată și n-o să-l las niciodată pe Ozzy. Poate mai tîrziu iar o să fac ceva caracteristic pentru Ozzy Osbourne. Dar ultimii ze-

OZZY OSBOURNE — amărăciunea unui star olosit de viață

nas poartă o pereche de ochelari tip Lennon și tot timpul se plînge de schimbarea fusului orar, și de fărîmirile de pline (care este legătura doar el știe).

Din îmbrăcămintea lui scumpă, de ocazie, fac neapărat parte cămașa neagră, descheiată la gît și bijuteriile alese. Cu cîteva ore înainte a făcut o serie de fotografii pentru alte reviste, după care a mîncat ceva, a stat puțin în grădina elegantului birou din Maïda Vale, unde a răsfoit reclame ale unor case de discuri.

Acest om de patruzeci și ceva de ani, dependent de droguri, bețiv, se chinuie cu aceste vicii de douăzeci de ani, și aceasta nu a trecut fără să lase urme. Acum mîncă Diet Coke și bea — fără să vreau, dar îmi inspiră milă. De cînd mă știu, a fost o legendă. Cu toate că în spatele fizicului care se năruie încet se află creierul, chiar dacă e un plc paranoic (scuze!) Știe că e bolnav, că a cîștigat în capcana propriilor vicii. Prin intermediul managerilor și al caselor de discuri e

ce ani au trecut așa: album, o mică pauză, turneu, o mică pauză, album, o mică pauză, turneu... și între ele nu am avut timp să mă gîndesc.

Întreb dintr-o dată: — Ozzy, ce părere ai despre viața ta? — Mirat și îmi răspunde:

— Mă uit la fotografiile copiilor mei, de cînd erau mici, acum ei deja umblă. Timpul scurs între ele a dispărut undeva. A fost o clipă. Eu am o familie. Soția mea vrea să mă retrag, dar atunci ce o să fac? Să stau în cameră și să mă uit la discurile de aur în anii care urmează? Eu trebuie să fac o muncă și nu am de gînd să vînd zarzavaturi în piață. Trebuie să fac ceea ce știu!

— Deci turneul nu va fi cîntecul de lebedă?

— Nu știu. La ultimul spectacol o să mă hotărîsc. Intotdeauna am făcut muzică, nimic altceva.

EU VOI FI ACELAȘI

(Traducere și adaptare)
ROBI DEMETER

PE ASTEA, NU LE ȘTIATI!

● După certurile pe care le-a avut cu membrii formației LYNCH HOB, chitaristul GEORGE LYNCH a hotărît să-și încerce norocul singur. Nu numai că a hotărît, dar se aude că albumul lui solo va fi gata la sfîrșitul lui martie. Cum termenul e cam trecut, așteptăm apariția discului pe piață.

● A spus „Adio!” celibatului și MATTHIAS REIM. El s-a însurat în Hawaii cu prietena sa MARGOT „MAGO” SCHEUER — MEYER. Ceremonia religioasă a ținut-o un pastor american, într-o mișcă biserică. Cu două zile înainte de nuntă, viitorii miri și-au sărbătorit împreună ziua de naștere.

● Pentru fanii DEPECHE MODE, o veste bună: după ce doi ani au tăcut, larăși au intrat în curent. Dovadă, noul lor album „SONGS OF FAITH AND DEVOTION” și videoclipul „I FEEL

YOU”. În continuare, cei patru băieți au pornit un turneu de 8 concerte în Germania.

● În sfîrșit, după mai multe luni de încercări, TOM CRUISE și NICOLE KIDMAN au reușit să adopte un copil. Pe cînd lucrau la filmul „THE FIRM”, TOM a plecat cu avionul la Miami, să-și ridice fetița. Aceasta este sănătoasă, are ochi albaștri, are 9 kg și a fost născută de o femeie care mai are doi copii și nu-și poate permite creșterea unui al treilea. TOM și NICOLE nu au hotărît încă ce nume va purta micuța.

● Bateriașul PAUL GEARY (32 ani), a avut noroc. Prezența sa în formația EXTREME l-a îndreptat viața pe un alt făgaș. Ca adolescent, a spart mașini, a furat, a purtat aproape permanent pistol. A fost implicat în multe bătăi, și a înșelat pe mulți cu cărțile de credit. „Mi-ar fi rămas doar pușcăriia” — s-a confesat el. Prezența sa în formația EXTREME a însemnat găsirea drumului cel bun în viață.

● MADONNA, întrebată într-un interviu TV care ar fi preferințele ei, a răspuns: „M-aș dori casnică, într-un oraș american. Însă cel mai important lucru este că doresc cel mai curînd să devin mamă”. Pentru cine o cunoaște doar din manifestările sale publice, declarația este cel puțin șocantă. Pentru că demonstrează faptul că și super-starul care se vrea un sex-simbol al unei generații are sentimente omenești normale.

ANNY MAURER